

133

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 kwietnia 1950 r.

w sprawie utworzenia Świętokrzyskiego Parku Narodowego.

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Świętokrzyski Park Narodowy, położony w powiatach: kieleckim, łżeckim i opatowskim województwa kieleckiego.

§ 2. 1. W skład Parku wchodzi następujące obszary położone w granicach obecnego Nadleśnictwa Państwowego Św. Katarzyna:

1) pasmo górskie Łysogóry, Dolina Wilkowska, Góra Stawiana (Psarska), Góra Miejska i uroczyska: Chrósty, Plecionki i Wojciechów obejmujące łączną powierzchnię około 5394,06 ha, która stanowi własność Skarbu Państwa, wraz z położonymi wśród powyższego obszaru enklawami o powierzchni około 170,04 ha stanowiącymi własność niepaństwową oraz wrzynającymi się w opisany kompleks półenklawami o łącznej powierzchni około 80,48 ha stanowiącymi własność niepaństwową, a mianowicie: o powierzchni 27,63 ha, która obejmuje grunty należące do mieszkańców gromady Dąbrowa, o powierzchniach: 0,55 ha, 2,95 ha, 1,13 ha, 1,45 ha, 1,52 ha, 0,70 ha i 16,21 ha, które obejmują grunty należące do mieszkańców osady Bodzentyn, o powierzchni 22,22 ha, która obejmuje grunty należące do mieszkańców gromady Słupia Nowa oraz o powierzchni 6,12 ha, która obejmuje grunty należące do mieszkańców gromady Huta Szklana; granicami zewnętrznymi powyższych półenklaw są linie, które łączą kopce odgraniczające grunty Skarbu Państwa (państwowego gospodarstwa leśnego) uwidocznione na mapach gospodarczych definitywnego urzędzenia lasów Nadleśnictwa Państwowego Św. Katarzyna sporządzonych na podstawie pomiaru w 1936 r. w skali 1 : 5000, a mianowicie: dla gruntów należących do mieszkańców gromady Dąbrowa — linia, która łączy kopce 570 i 621, dla gruntów należących do mieszkańców osady Bodzentyn — linie, które łączą kopce: 548 i 552, 534 i 543, 526 i 531, 515 i 520, 482 i 487, 466 i 473, 330 i 374, dla gruntów należących do mieszkańców gromady Słupia Nowa — linia, która łączy kopce 95 i 122 oraz dla gruntów należących do mieszkańców gromady Huta Szklana — linia, która łączy punkty położone pomiędzy takimiż kopcami 175 i 176 oraz 180 i 181 na linii granicy gruntów Skarbu Państwa w odległości 93 m na południe od kopców 176 i 180;

2) Góra Chełmowa o powierzchni około 183,65 ha stanowiącej własność Skarbu Państwa;

3) uroczysko Serwis o powierzchni około 167,34 ha stanowiącej własność Skarbu Państwa.

2. Oprócz obszarów określonych powyżej włącza się także do Parku dla celów administracyjnych parcele gruntów będących własnością Skarbu Państwa o łącznej powierzchni około 58,52 ha, a mianowicie: 22,21 ha w osadzie Bodzentyn, 8,26 ha w gromadzie Serwis, 7,26 ha w gromadzie Krajno, 6,00 ha w gromadzie Słupia

Nowa, 5,48 ha w gromadzie Baszowice, 4,79 ha w osadzie Bodzentyn, 1,52 ha w gromadzie Celiny i 3,00 ha w osadzie Bodzentyn.

§ 3. 1. Na obszarze Parku określonym w § 2 ust. 1 działalność człowieka oraz wszelkie czynności gospodarcze, ich charakter, zakres i sposób przeprowadzenia muszą być ściśle dostosowane do potrzeb ochrony przyrody i muszą być zgodne z jej celami.

2. Powyższe ograniczenie w stosunku do terenów zabudowanych i pozostających pod uprawą rolną lub łąkową nie dotyczy czynności gospodarczych, których wykonywanie konieczne jest ze względu na charakter użytkowania tych terenów.

§ 4. 1. W lasach wchodzących w skład Parku powinno być prowadzone gospodarstwo rezerwatowe. W zależności od stanu lasów poszczególne ich partie podlegają ochronie ścisłej (rezerwaty ścisłe) bądź ochronie częściowej (rezerwaty częściowe).

2. Ochrona ścisła zmierza do utrzymania naturalnego składu lasu, jego podszycia, runa i wszystkich elementów przyrody żywej, należących zarówno do świata roślinnego jak i zwierzęcego oraz elementów przyrody nieożywionej.

3. Ochrona częściowa zmierza do przywrócenia przyrodzie stanu naturalnego drogą stosowania odpowiednich zabiegów pielęgnacyjno-hodowlanych i ochronnych oraz drogą usuwania elementów obcych pierwotnemu składowi zespołów roślinnych i siedlisku, bądź do zachowania w określonym stanie niektórych elementów przyrody.

§ 5. 1. Ochronie ścisłej podlegają następujące obszary:

1) w paśmie Łysogór dotychczasowy rezerwat na Św. Krzyżu i rezerwat na Łysicy oraz oddziały 114 — 118, część oddziałów 119 — 122, oddziały 123 — 145, część oddziałów 146 i 147, oddziały 149 — 162, część oddziałów 163 — 166, oddziały 167 — 172, część oddziałów 173 — 175, oddziały 199 — 201, część oddziału 204 i oddziały 205 i 206;

2) w Dolinie Wilkowskiej część oddziałów 42 i 58 oraz 30 i 63;

3) na Górze Miejskiej część oddziałów: 9, 10, 15 i 16.

2. Pozostałe obszary leśne, wymienione w § 2 ust. 1, podlegają ochronie częściowej.

3. Dyrektor Parku oznaczy bliżej w terenie granice obszarów poddanych ochronie ścisłej.

§ 6. W miarę postępowania procesu unaturalnienia lasów wchodzących w skład rezerwatów częściowych mogą być z nich tworzone przez Ministra Leśnictwa na wniosek Państwowej Rady Ochrony Przyrody dalsze rezerwaty ścisłe.

§ 7. 1. Na obszarach poddanych ochronie ścisłej nie mogą być wykonywane żadne czynności gospodarcze, z wyjątkiem czynności uznanych przez Dyrektora Parku za niezbędne w związku z udostępnieniem dla zwiedzania niektórych części tych obszarów.

2. W przypadku naruszenia stanu lasu przez poważną klęskę elementarną lub w przypadku pojawienia się szkodnika zagrażającego istnieniu lasu mogą być na wniosek Państwowej Rady Ochrony Przyrody na terenach poddanych ochronie ścisłej zastosowane określone zabiegi.

§ 8. Na obszarach poddanych ochronie częściowej nie mogą być dokonywane następujące czynności:

- 1) usuwanie drzew poza przypadkami, kiedy poddyktowane to jest potrzebami gospodarstwa rezerwatowego,
- 2) zbiór owoców roślin runa poza miejscami wyznaczonymi przez Dyrektora Parku,
- 3) zbiór owoców i nasion, drzew i krzewów poza przypadkami, kiedy potrzebne to jest dla celów gospodarstwa rezerwatowego,
- 4) zbiór roślin oraz ziół leczniczych,
- 5) zbiór ściółki leśnej,
- 6) pozyskiwanie żywy.

§ 9. 1. Na obszarze Parku określonym w § 2 ust. 1 zabronione jest:

- 1) zanieczyszczanie terenu,
- 2) polowanie, chwywanie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- 3) niszczenie i uszkodzanie drzew i innych roślin,
- 4) zanieczyszczanie wody i dokonywanie zmiany jej biegu,
- 5) niszczenie gleby, wydobywanie i niszczenie skał i minerałów,
- 6) wznęcanie ognia i zakłócanie ciszy,
- 7) pasanie zwierząt gospodarskich na terenach leśnych,
- 8) wznoszenie budowli z wyjątkiem budowli, których istnienie na tym terenie Dyrektor Parku uzna za potrzebne dla celów Parku bądź których istnienie jest zgodne z planem zagospodarowania przestrzennego, bądź zostanie uznane przez wojewódzką władzę planowania za zgodne z założeniami zagospodarowania przestrzennego tych obszarów,
- 9) wznoszenie i prowadzenie zakładów przemysłowych,
- 10) prowadzenie bez zgody Dyrektora Parku zakładów handlowych lub handlu okrężnego,
- 11) budowa i utrzymywanie urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych, których istnienie mogłoby być sprzeczne z celami Parku,
- 12) dokonywanie zmiany uprawy łąkowej na uprawę rolną na terenach stanowiących enklawy i pół-enklawy,
- 13) dostęp do enklaw i pół-enklaw poza drogami wyznaczonymi przez Dyrektora Parku,
- 14) używanie pojazdów mechanicznych poza drogami wyznaczonymi do tego celu przez Dyrektora Parku,
- 15) umieszczanie bez zezwolenia Dyrektora Parku tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków.

2. Przepis § 3 ust. 2 stosuje się do ograniczeń wymienionych w ust. 1 pkt 1, 3, 6.

3. Minister Leśnictwa w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Ciężkiego ustali termin likwidacji znajdującej się obecnie na terenie Parku i eksploatowanej dotychczas dla celów przemysłu kolejki leśnej, której istnienie na tym terenie jest sprzeczne z celami Parku.

§ 10. 1. Dyrektor Parku może udzielać zezwoleń na dokonywanie na obszarze Parku:

- 1) zbioru owoców i nasion drzew i krzewów, zbioru roślin, ziół leczniczych i innych okazów przyrodniczych — dla celów naukowych i doświadczalnych,
- 2) łowienia i zabijania zwierząt dla celów naukowych bądź w przypadkach, gdy zmniejszenie stanu ilościowego określonego gatunku zwierząt jest konieczne ze względu na realizację innych celów ochrony przyrody,
- 3) wydobywania skał i minerałów oraz dokonywania innych czynności niezbędnych w związku z prowadzeniem prac naukowo-badawczych stosownie do ich zakresu ustalonego przez Państwową Radę Ochrony Przyrody.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 3, a wchodzących w zakres zainteresowań Ministra Przemysłu Ciężkiego — Dyrektor Parku udziela zezwoleń w ramach ustaleń dokonanych przez Ministrów Leśnictwa i Przemysłu Ciężkiego.

§ 11. 1. Ruch turystyczny na obszarze Parku może odbywać się wyłącznie na trasach i według zasad ustalonych przez Dyrektora Parku.

2. Wszelkie czynności związane z obsługą ruchu turystycznego mogą wykonywać tylko osoby upoważnione do tego przez Dyrektora Parku lub stowarzyszenia, które działalność swoją w zakresie turystyki na tym obszarze uzgodniły z Dyrektorem Parku.

3. Dyrektor Parku określi szczegółowe przepisy dla zwiedzających.

§ 12. Zarząd Parku sprawuje Dyrektor Świętokrzyskiego Parku Narodowego mianowany przez Ministra Leśnictwa.

§ 13. Dyrektor Parku upoważniony jest do wydawania zarządzeń mających na celu bliższe oznaczenie lub przeprowadzenie na terenie Parku ochrony ustanowionej niniejszym rozporządzeniem.

§ 14. Organom zarządu Parku przysługują uprawnienia przewidziane w art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody.

§ 15. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Leśnictwa.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1950 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Leśnictwa: *B. Podedworny*